

procentus, līgumsodus un izmaksas; procentu likmi un laika posmu, par kuru minētie procenti prasīti (vai paziņojumu, ka likumā noteiktā likme automātiski ir pievienota kapitālam saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesībām), ja vien ar likumu noteiktā likme nav automātiski pievienota kapitālam atbilstīgi izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem) prasības iesniegšanas iemeslu, tostarp to apstākļu aprakstu, kas ir prasījuma pamatā, un prasītos procentus, un precizē, vai runa ir par obligāto likmi, līgumā noteikto likmi, procentu kapitalizāciju vai aizdevuma procentu likmi, vai tā ir prasītāja aprēķinātā summa, kā arī procentu likmi virs Eiropas Centrālās bankas noteiktās pamatlīkmes, kā izriet no Kopienas regulas, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru ⁽³⁾?

- 4) Vai transponēšanas neesamības gadījumā Direktīvas 2008/48/EK ⁽⁴⁾ [5. panta l) un m) punkts un 6. panta 1. punkta i) apakšpunkts, runājot par “procedūru tās koriģēšanai” un 10. panta 2. punkta l) apakšpunkts — atsaucoties uz “procedūru tās koriģēšanai”], nosaka pienākumu finanšu iestādei kā “informāciju, kas sniedzama pirms līguma noslēgšanas” līgumā īpaši iekļaut un izcelt (nevis līguma tekstā bez izcelšanas) atsauci uz procentiem, ko piemēro novēlotu maksājumu gadījumā, neizdarītu maksājumu gadījumā, to norādot skaidri un saskatāmā vietā, kā arī apstākļus, kas tiek ņemti vērā, tos nosakot (finanšu izmaksas, atgūšanas izmaksas, utt.), un iekļaujot brīdinājumu par sekām saistībā ar šiem izmaksu apstākļiem?
- 5) Vai Direktīvas 2008/48/EEK 6. panta 2. punktā ir ietverta prasība paziņot par kredīta vai aizdevuma līguma pirmstermiņa izbeigšanu, kā rezultātā tiek noteikti procenti par novēlotiem maksājumiem? Vai Direktīvas 2008/48/EEK 7. pantā ietvertais netaisnas iedzīvošanās aizlieguma princips ir piemērojams, ja kredītiestāde vēlas ne tikai atgūt labumu (aizdevuma kapitālu), bet arī piemērot īpaši augstu procentu likmi par novēlotiem maksājumiem?
- 6) Vai transponēšanas normas neesamības gadījumā un ievērojot Direktīvas 2005/29/EK ⁽⁵⁾ 11. panta 2. punktu tiesa pēc savas ierosmes kā negodīgu var vērtēt praksi iekļaut līguma tekstā noteikumu par kavējuma naudu?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa direktīva par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa direktīva par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību (OV L 110, 30. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV L 399, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa direktīva par patērētāju kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija direktīva, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 3. janvārī iesniedza *Verwaltungsgericht Mainz* (Vācija) — *Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH/Sonderabfall — Management* — *Gesellschaft Rheinland — Pfalz mbH* (SAM)

(Lieta C-1/11)

(2011/C 95/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Mainz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Atbildētāja: Sonderabfall- Management — Gesellschaft Rheinland — Pfalz mbH (SAM)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem ⁽¹⁾ 18. panta 4. punkts ir piemērojams arī sūtījumos iesaistītajām personām?
- 2) Ja tas tā nav, vai minētās regulas 18. panta 1. punktu ierobežo Kopienas primārās tiesības komercnoslēpumu aizsardzības nolūkā?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai ar minētās regulas 18. panta 4. punktu komercnoslēpumu aizsardzības nolūkā tiek ierobežots personas, kura organizē sūtījumu, 18. panta 1. punktā noteiktais pienākums VII pielikumā aprakstītajā dokumentā arī atkritumu saņēmējam norādīt atkritumu radītāju vai savācēju?
- 4) Ja uz trešo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai ierobežojuma apjoms ir atkarīgs no interešu līdzsvarošanas katrā konkrētā gadījumā (no vienas puses, skartās uzņēmējdarbības intereses, no otras puses, vides aizsardzība)?

⁽¹⁾ OV L 190, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 5. janvārī iesniedza *Hessischer Verwaltungsgerichtshof* (Vācija) — *Vācijas Federatīvā Republika/Kaveh Puid*

(Lieta C-4/11)

(2011/C 95/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Hessischer Verwaltungsgerichtshof